

Sygn. akt II PK 43/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa M. C., S. C., C.C., J. D., W. F., R. G., M. G., E. W.
przeciwko T. S.A. w likwidacji z siedzibą w W., Syndyk Masy Upadłości T. spółka z
ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w T.
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 listopada 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej T. S.A. w likwidacji z siedzibą w W. od wyroku
Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 18 października 2013 r., sygn. akt VII Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 października 2013 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił
apelację pozwanej T. S.A. w likwidacji z siedzibą w W. od wyroku Sądu
Rejonowego w M. z dnia 18 marca 2013 r., którym zasądzono od pozwanej T. w
upadłości z siedzibą w W. na rzecz powodów: M. C. kwotę 20.430 zł z odsetkami,
C. C. – 27.260,58 zł z odsetkami, J. D. – 5.949,56 zł z odsetkami, J. D. – 20.685,83
zł z odsetkami, W. F. – 25.546,56 zł z odsetkami, R. G. – 17.384,84 zł z odsetkami,
M. G. – 17.363,22 zł z odsetkami i E. W. – 10.036,75 zł z odsetkami, oddalono
powództwo S. C. oraz oddalono powództwa w stosunku do pozwanego Syndyka
Masy Upadłości T. Spółki z o.o. w upadłości w T. w całości.

Pozwana T. S.A. w likwidacji z siedzibą w W. wywiodła skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na zarzutach naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 23¹ k.p., art. 80 k.p. i art. 81 § 1 k.p., wniosła o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, przez uwzględnienie apelacji w całości i zasądzenie od powodów kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Pozwana, powołując się na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazując na istnienie istotnego zagadnienia prawnego. Zdaniem skarżącej, „kluczowym dla niniejszej sprawy jest wskazanie, czy w przypadku zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa, a następnie skutecznego złożenia oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu, które niejako „dezaktualizuje” wzajemne zobowiązanie stron, prawidłowe jest przyjęcie przez Sądy, iż skarżąca jest i była pracodawcą powodów. Czy w takim przypadku nie powinno nastąpić zwrotne przejście pracowników do dotychczasowego pracodawcy (Syndyka Masy Upadłości T. Sp. z o.o. w upadłości). Znamienne w tym przypadku jest to, iż mamy do czynienia z umową przedwstępną, a nie umową ostateczną, której termin do zawarcia jeszcze nie upłynął. W ocenie skarżącej, w przypadku sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego części często występują sytuacje, w wyniku których nie dochodzi do zawarcia umów przyrzeczonych. Czy w tym przypadku prawidłowym jest uznanie, iż oświadczenie woli o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu nie wywołało skutków w zakresie prawa pracy i nie zniweczyło oświadczeń zawartych w umowie przedwstępnej oraz czy właściwym jest twierdzenie, iż dla oceny roszczeń powodów na podstawie art. 23¹ Kodeksu pracy nie ma znaczenia. W ocenie skarżącej powyższe zagadnienie prawne budzi poważne wątpliwości i wymaga wykładni prawnej dokonanej przez Sąd Najwyższy”.

Ponadto skarżąca wskazała „na konieczność wykładni przepisów art. 81 § 1 ustawy z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, z uwagi na rozbieżne orzecznictwo dotyczące kwestii gotowości do świadczenia pracy przez pracownika, doznania przeszkód w jej wykonywaniu przez pracodawcę, jak również możliwości

powoływania się na w/w okoliczności w sytuacji, gdy pracodawca pozostaje w likwidacji i nie prowadzi żadnej działalności”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie i zawierać argumenty na poparcie tego twierdzenia.

W rozpoznawanej sprawie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., gdyż skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne wymaga sformułowania takiego zagadnienia oraz przedstawienia argumentów prawnych, które wykażą możliwość różnorodnej oceny zawartego w nim problemu. Nie istnieje przy tym możliwość stwierdzenia, że w sprawie występuje zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii prawnej prezentowanej przez skarżącego i wyraził swój pogląd we wcześniejszych orzeczeniach, a nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02). Tego rodzaju sytuacja występuje zaś w sprawie niniejszej. Problem prawny przedstawiony przez skarżącego był już bowiem rozstrzygany przez Sąd Najwyższy, który wyrokiem z dnia 9 maja 2013 r., II PK 323/12 (niepublikowanym), wydanym w sprawie o stanie faktycznym i prawnym analogicznym do występującego w sprawie niniejszej, przyjął, że: „próba uchylenia się kupującej spółki akcyjnej od skutków prawnych przedwstępnej umowy sprzedaży wyodrębnionej części spółki z o.o., na której podstawie doszło do

przejścia tego zakładu pracy i zatrudnionych w niej pracowników na spółkę akcyjną (art. 23¹ § 1 k.p.), nie wywołuje (nie oznacza) powrotnego przejścia przejętego zakładu pracy na spółkę z o.o., jeżeli nie doszło do ponownego przejęcia mienia i pracowników spółki akcyjnej przez spółkę z o.o., która kontestuje legalność i skuteczność uchylecia się spółki akcyjnej od skutków prawnych zawartej umowy sprzedaży.”.

Stwierdzić zatem należy, iż Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w przedmiocie problemu prawnego sygnalizowanego przez skarżącego, a że nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu, nie ma możliwości uznania, iż kwestia ta aktualnie stanowi istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z kolei dla spełnienia wymagania z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. konieczne jest przedstawienie, jakie poważne wątpliwości budzi wykładnia określonych przepisów prawa lub wskazanie rozbieżnych orzeczeń sądowych wydanych w oparciu o różną wykładnię tych przepisów (postanowienia Sądu Najwyższego z 25 października 2007 r., V CSK 357/07, LEX nr 621244; z 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009 nr 3-4, poz. 43). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera wyводу identyfikującego rozbieżności w orzecznictwie ani nawet wątpliwości, w tej części wniosek skargi kasacyjnej w istocie kwestionuje ustalenia faktyczne, zgodnie z którymi, jak wskazał Sąd drugiej instancji, powodowie wykonywali prace porządkowe, zabezpieczające, lub w zakresie dozoru, kolejno ustalili dyżury, pozostawili swoje numery telefonów u przełożonych, stawiali się od czasu do czasu w zakładzie by dowiedzieć się co się dzieje. Wszelkie uzgodnienia w omawianym zakresie dokonywane były z bezpośrednimi przełożonymi. Wskazane orzeczenia Sądu Najwyższego na poparcie tezy skarżącej o potrzebie wykładni art. 81 § 1 k.p. zapadły w odmiennym stanie faktycznym i nie przystają do ustaleń dokonanych w tym zakresie przez Sąd drugiej instancji w niniejszej sprawie.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., postanowił jak w sentencji.

